

РЕШЕНИЕ

№ 1497

гр. София, 10.03.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 14.02.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Мира Петракиева, като разгледа дело номер **8750** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 95 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Н. Й. Б., [ЕГН] срещу мълчаливо потвърден от Директора на дирекция „Общински приходи“ - Столична община отказ за издаване на удостоверение по чл.3, ал.2 от Приложение №2 от ЗМДТ по представено удостоверение с рег.№5700/14.06.2016г., което било поискано с вх.№ДСЦ16-ГР94-1647 от 05.08.2016г. по описа на СОДОС отдел „Общински приходи“ – „С./Г.“ към дирекция „Общински приходи“ - Столична община, относно 12095/20595 идеални части от недвижими имота: апартамент №39, находящ се на 1 етаж, вх.Г, ет.1, [жилищен адрес] [жк], [населено място], с площ от 153,90 кв.м.

В жалбата се излагат твърдения, че жалбоподателката е страна по висящо нотариално производство с предмет горепосочените недвижими имоти, за което представя удостоверение изх. №5700/14.06.2016 г., издадено от нотариус рег. № 040 на Нотариалната камара. Счита, че приходните органи към дирекция „Общински приходи“ на Столична община могат да извършат единствено исканата услуга при подаване на заявление. Позицията се на чл. 3, ал. 2 от Приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ), съгласно който удостоверение за данъчна оценка се издава както за целите на данъчното облагане, така и за определяне на държавните и нотариалните такси в производствата по ГПК. Искане се от съда отмяната му и връщане на преписката на административния орган с указания за издаване на исканите удостоверения за данъчни оценки.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. Ш., който поддържа жалбата. Претендира съдебни разноски.

Ответната страна – началник отдел в отдел „Общински приходи“ – „С./Т.“ към дирекция „Общински приходи“ - Столична община, редовно уведомен, не изпраща представител и не вземе отношение по жалбата.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с наведените от страните доводи, установи следното от фактическа страна:

С искане /молба/ с изх. № ДСЦ16-ГР94-1647/05.08.2016 г. до Столична община - район „Т.“, ДП „ПАМДТ“ – „Т.“, жалбоподателката Б. е поискала издаване на удостоверения за данъчна оценка по отношение на 12095/20595 идеални части от недвижими имота: апартамент №39, находящ се на 1 етаж, вх.Г, ет.1, [жилищен адрес] [жк], [населено място], с площ от 153,90 кв.м. Към искането е приложила удостоверение от нотариус И. Н., с рег. № 040 на Нотариалната камара, с район на действие СРС, в което е посочено, че същото се издава за снабдяване с удостоверение за данъчна оценка на имотите във връзка със събиране на държавни и нотариални такси по инициатирано нотариално производство.

По искането от началника на отдел „Общински приходи“ – „С./Т.“ е издадено писмо относно искането за издаване на удостоверения за данъчна оценка на имотите, обективизиран в писмо № ДСЦ16-ГР94-1610(1)/24.08.2016 г., с изложени мотиви, че ответника следва да бъде уведомен за какво нотариално производство е необходимо исканото удостоверение. Препис от писмото е получен лично от нотариус И. С искане вх. № ДСЦ16-ГР94-1610/2/09.09.16 г., адресирана до Директора на дирекция „Общински приходи“ – Столична Община, нотариус И. Н. е поискал отново издаването на исканото удостоверение, като във връзка с последното искане, отговор не е постъпил.

В предвидения от закона срок, жалбоподателят Б. не е получил исканото удостоверение, нито е получил изличен отказ за издаването му.

В срока по чл.92, ал.1 от ДОПК, Б. депозирал жалба, озаглавена сигнал до Директора на дирекция „Общински приходи“ – Столична община. В отговор на жалбата, Директора на дирекция „Общински приходи“ – Столична община изпратил писмо, с което се посочва, че в конкретния случай липсва законова пречка за издаването на исканото удостоверение. Според съда, последното писмо има уведомителен характер, показател за което е факта, че от него не са произтекли, каквито и да било правни или фактически последици. В този смисъл, съдът приема, че законоустановения 7-дневен срок за произнасяне по чл. 94, ал. 1 ДОПК не е постановено решение по жалбата, поради което отказът за издаване на исканите удостоверения за данъчна оценка се смята за мълчаливо потвърден. Същият е оспорен по съдебен ред пред Административен съд София-град с жалба подадена до съда.

С оглед на така изложените факти, Съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице, което е адресат на административния акт и за което последният се явява неблагоприятен, в законоустановения срок за обжалване и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол съгласно чл. 95, ал. 1 от ДОПК. С оглед на изложеното жалбата е процесуално допустима, поради което подлежи на разглеждане по същество.

В настоящия случай обжалваният акт представлява отказ за издаване на документ,

който е от значение за признаване и упражняване на права по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл.4, ал.1 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а в ал. 3 е регламентирано, че в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите. Съгласно чл. 7 от ДОПК органите по приходите притежават компетентност да издават административни актове в производствата, регламентирани в същия закон.

В разпоредбата на чл.3, ал.1 от Приложение № 2 от ЗМДТ са посочени материално и териториално компетентните органи за определяне на данъчната оценка на недвижимите имоти, а именно служителите на общинската администрация по местонахождение на имота. В настоящия случай обжалваният отказ за издаване на удостоверение за данъчна оценка на имоти, находящи се в [населено място], Столична община – район „Т.“, е издаден от началник „Общински приходи“ – С./Т. към Столична община, който съгласно цитираните разпоредби е компетентният административен орган.

Разгледана по същество, подадената жалба е основателна.

Спорният въпрос по делото се отнася до възможността удостоверение за данъчна оценка да бъде издадено на лице, различно от собственика.

По делото е безспорно, че жалбоподателката Б. не е собственик на процесните недвижими имоти, по отношение на които се иска издаване на удостоверение за данъчна оценка.

Съгласно чл. 11, ал. 1-5 от ЗМДТ данъчно задължени лица по този закон са собственикът на недвижим имот; лицето, в полза на което е учредено вещно право върху недвижим имот; концесионерът при концесия; и лицето, на което е предоставен за управление имот - държавна или общинска собственост.

Съгласно горната разпоредба правилото е, че удостоверение за данъчна оценка се издава на собствениците на недвижими имоти, както и на лица, упълномощени да представляват собственика; наследниците по закон и по завещание и заветниците на починал собственик; лица, определени за управители на държавни или общински имоти по силата на съответна заповед; лица, титуляри на правото на строеж, при прехвърляне на право на строеж и ползватели на недвижим имот.

Същевременно в разпоредбата на чл. 3 от Приложение № 2 към ЗМДТ няма ограничение относно субектите, които имат право да получат удостоверение за данъчна оценка, но ал. 2 имплицитно съдържа тези субекти, регламентирайки случаите, в които се издава такова удостоверение. Тя гласи, че удостоверение за данъчна оценка се издава за целите на облагането с данък върху наследствата и данък при придобиване на имущества, за определяне на държавните и нотариалните такси в производствата по Гражданския процесуален кодекс и в други предвидени от закона случаи. Правилото не е лимитативно предвид употребата на израза „и в други предвидени от закона случаи“.

В настоящия случай искането за издаване на удостоверение за данъчна оценка безспорно е издадено от лице, за което по делото липсват доказателства, същото да обладава качеството на собственик. Наред с това обаче същото е доказало правния си интерес от получаване на този документ, който е от значение за признаване и упражняване на права, чрез представеното удостоверение от нотариус. Очевидно исканото удостоверение за данъчна оценка е необходимо на жалбоподателката във връзка с висящо нотариално производство, по което същата е страна. А разпоредбата на чл. 3, ал. 2 от Приложение № 2 ЗМДТ изрично урежда хипотезите на издаване на удостоверение за данъчна оценка във връзка с определяне на нотариалните такси в производствата по ГПК, което условие е безспорно доказано по делото чрез представеното от жалбоподателката удостоверение от нотариус.

В случай, че административният орган твърди нередовност на подаденото заявление поради неспазване на изискуемата форма или липса на подадена декларация по чл. 14 от ЗМДТ, то е следвало да укаже на заявителката да отстрани нередовността в посочен от него срок или в законовия 3-дневен срок съгласно чл. 31, ал. 2 от АПК. Вместо това, за да постанови оспореният отказ, административният орган е изложил мотиви единствено в смисъл, че администрацията следва да бъде уведомена за целите на нотариалното производство във връзка с което се иска процесното удостоверение. Като не е изпълнил задължението си по закон да съдейства на заявителя/молителя за отстраняване на нередовностите на подадената молба административният орган е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила по издаване на административния акт, което е възможно да е оказало влияние върху съдържанието на акта.

Видно от гореизложеното при определени хипотези удостоверение за данъчна оценка може да бъде издадено и на лица извън собствениците на недвижим имот, сред които са лица, претендиращи придобиване на собственост по давност, заветници, наследници и др. Противно на твърдяната в оспорения акт пречка, данъчна оценка на имот се следва и удостоверение може да се издаде и на лице, което макар да не се легитимира като собственик, твърди, че е такъв и че относно твърдяното от него право е в ход производство (съдебно или нотариално) по констатиране или установяване на твърдяното като принадлежащо му право на собственост (или друго вещно право) върху имота. В подобни случаи, данъчната оценка се явява необходима за определяне на държавни или нотариални такси в производство по ГПК, т.е. тази хипотеза е сред визираните в чл. 3, ал. 2 от Приложение 2 към ЗМДТ.

Поради изложеното настоящият съдебен състав намира оспорването на Н. Й. Б. срещу отказ за издаване на удостоверение за данъчна оценка, относно 12095/20595 идеални части от недвижими имота: апартамент №39, находящ се на 1 етаж, вх.Г, ет.1, [жилищен адрес] [жк], [населено място], с площ от 153,90 кв.м., за основателно. Постановеният отказ като незаконосъобразен следва да бъде отменен, а преписката да бъде върната на административния орган за произнасяне с оглед дадените указания по прилагането на закона.

Предвид изхода на спора и своевременно заявената претенция за присъждане на адвокатско възнаграждение, на основание чл. 161, ал. 1, изр. първо от ДОПК, връзка с чл. 4, ал. 1, изр. второ ЗМДТ, съдът присъжда в полза на жалбоподателя съдебни разноски в размер на 800 (осемстотин) лева.

С оглед на изложеното и на основание на чл. 96 от ДОПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 17 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по оспорването на Н. Й. Б., [ЕГН] мълчаливо потвърден от Директора на дирекция „Общински приходи“ - Столична община отказ за издаване на удостоверение по чл.3, ал.2 от Приложение №2 от ЗМДТ по представено удостоверение с рег.№5700/14.06.2016г., което било поискано с вх.№ДСЦ16-ГР94-1647 от 05.08.2016г. по описа на СОДОС отдел „Общински приходи“ – „С./Т.“ към дирекция „Общински приходи“ - Столична община, относно 12095/20595 идеални части от недвижими имота: апартамент №39, находящ се на 1 етаж, вх.Г, ет.1, [жилищен адрес] [жк], [населено място], с площ от 153,90 кв.м.

ВРЪЩА преписката на началника на отдел „Общински приходи“ – „С./Т.“ за издаване на исканото удостоверение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Н. Й. Б., [ЕГН] сумата в размер на 800 (осемстотин) лева.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: